

РЕШЕНИЕ

№ 5583

гр. София, 14.09.2023 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Трето отделение 46 състав,
в публично заседание на 21.03.2023 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Красимира Желева

при участието на секретаря Десислава В Симеонова, като разгледа дело номер **9717** по описа за **2022** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл.145 и сл. от Административнопроцесуалния кодекс /АПК.

Образувано е по жалба на „Електроразпределителни мрежи Запад“ АД, ЕИК[ЕИК], със седалище и адрес на управление: [населено място], [улица], представлявано от Р. Ц., чрез пълномощник С. В. С. срещу Решение № Ж-473/01.09.2022 г. на Комисията за енергийно и водно регулиране /КЕВР/, с което на дружеството са дадени следните задължителни указания.

В жалбата са наведени доводи, че решението е незаконосъобразно, немотивирано и постановено при съществено нарушение на процесуалните правила и несъответствие с материалния закон.

В съдебно заседание жалбоподателят, чрез процесуалния си представител поддържа жалбата и моли същата да бъде уважена. Претендира присъждане на разноски.

Ответникът – Комисия за енергийно и водно регулиране – в съдебно заседание се представлява от юрк. Н., оспорва жалбата.

Заинтересованите страни – „ЕРТ Хидро“ООД - в съдебно заседание не се представлява.

Софийска градска прокуратура, редовно призована, не изпраща представител и не изразява становище по същество на жалбата.

Съдът, след преценка на събраните по делото доказателства, намира за установено следното от фактическа страна:

Със Заявления за проучване от 16.11.2021 г. „Е. Хидро“, представлявано от В. Д. е

поискал от „Електроразпределителни мрежи Запад“ АД проучване за на условията за присъединяване на заявените МВЕЦ/ л.63 и л.69 от делото/.

След извършено проучване от Е. Запад е издадено Становище с S. № ИВ-33-21-50361/13.04.2022 г. и Становище S. № ИВ-33-21-50360/13.04.2022 г. с което на лицето са определени конкретни задължения за присъединяване на обекта му към разпределителната мрежа./ л.46-48 и л.49-51 от делото/.

С жалба вх. № Е-12-00-1258/03.06.2022 г. в КЕВР, „ЕРТ Хидро“ ООД е възразил срещу условия към присъединяване към електроразпределителната мрежа на два обекта за производство на електрическа енергия – МВЕЦ „Е.-3“ с мощност 200 Кw, находящ се в ПИ 310004 в землището на [населено място], общ. Ч. и МВЕЦ „Е.-1“ с мощност 200 Кw, находящ се в ПИ 001864 в землището на [населено място], общ. Ч.. Във връзка с подадената жалба КЕВР, , е поискало от „Чез Разпределение България“ АД на основание чл.143, ал.4 от Наредба № 3 становище и представяне на административната преписка в цялост. В отговор е получено писмо на 08.07.2022 г. от електроразпределителното дружество с представени документи по преписката/ л.36 от делото/.

Изготвен е доклад с вх. № Е-Дк-1824/25.08.2022 г. от дирекция “Електроенергетика и топлоенергетика“ / л.28-31 от делото/ , в който е посочено, че жалбата на лицето е основателна и следва да се постанови решение, с което на основание чл.22, ал.1,ал.5 и ал.7 от ЗЕ на дружеството да се дадат съответните задължителни указания.

Доклада е разгледан на закрито заседание на 01.09.2022 г., видно от извлечение от Протокол № 231/01.09.2022 г. / л.18-27 от делото/.

С Решение № Ж-473/ 01.09.2022 г.на Комисията за енергийно и водно регулиране /КЕВР/, на дружеството са дадени следните задължителни указания: 1.В седемдневен срок от получаване на решението „Електроразпределителни мрежи Запад“ АД да издаде на „ЕРТ Хидро“ ООД становище с посочени условия за присъединяване, съгласно Наредба № 6, с ясно посочени задължения на страните по изграждане на съоразженията за присъединяването, съгласно разпоредбата на чл. 116, ал. 3 от ЗЕ и чл. 72, ал. 4 и ал. 5 от Наредба № 6, на два обекта за производство на електрическа енергия – МВЕЦ „Е.-3“ с мощност 200 Кw, находящ се в ПИ 310004 в землището на [населено място], общ. Ч. и МВЕЦ „Е.-1“ с мощност 200 Кw, находящ се в ПИ 001864 в землището на [населено място], общ. Ч.;

2. В седемдневен срок след приключване на дейностите по т. 1 да представи на КЕВР доказателства за изпълнението им /л.12-15/.

Административен съд София-град, III отделение, 49 състав, при така установената фактическа обстановка прави следните правни изводи:

Жалбата е подадена в преклузивния 14-дневен срок по чл. 149, ал. 1 от АПК, от лице, имащо правен интерес от оспорване, и срещу подлежащ на съдебен контрол акт, поради което е ДОПУСТИМА.

Разгледана по същество, жалбата е НЕОСНОВАТЕЛНА.

По валидността на акта:

Процесното решение е издадено от компетентен независим специализиран държавен колективен орган, на когото са възложени функции по регулиране на дейностите в енергетиката, във водоснабдяването и канализацията. Същото е постановено в предвидената форма, като при провеждане на административното производство не са били допуснати съществени процесуални нарушения, поради което оспорваният акт не страда от пороци, водещи до неговата нищожност.

По процесуалната и материална законосъобразност на акта:

Съгласно чл. 168, ал. 1 от АПК съдът преценява законосъобразността на оспорения административен акт на всички основания по чл. 146 от АПК, а именно: дали актът е издаден от компетентен административен орган и в установената форма, спазени ли са административнопроизводствените правила и материалноправните разпоредби по издаването му, съобразен ли е актът с целта на закона.

Предмет на разглеждане пред КЕВР е становището на „Чез Разпределение България“ АД с условия за присъединяване, което е едностранен акт на мрежовия оператор, на база на който се сключва договорът за присъединяване. Преди подписване на договора Ч. е длъжно съгласно чл. 92, ал. 2 от Наредба № 6 да предостави на присъединяваната страна "проект на договор за присъединяване на обекта при техническите изисквания, съдържащи се в издаденото становище". Защитата от неправомерно издадено становище е предвидена във възможността за обжалването му пред КЕВР. Ето защо правилно органа е извършил проверка на законосъобразността на изхождащото от оператора становище, като законова предпоставка за изготвяне на договора.

Съдът намира, че решението е в съответствие с материалния закон.

Осигуряването на достъп до електропреносната и електроразпределителната мрежа е задължение на енергийните предприятия, лицензирани за осъществяване на съответната дейност, което те са длъжни да изпълнят по отношение на всеки производител и обект за производство, които отговарят на предвидените в закона условия, т. е. изискванията към обектите и производителите на електрическа енергия за присъединяване към мрежите са нормативно установени и лицензиантите не могат да поставят други, допълнителни изисквания или да извършват друга преценка извън тази относно спазването на нормативните изисквания. Присъединяването на обекти за производство на електрическа енергия от възобновяеми източници към разпределителната мрежа с обща инсталирана мощност до 30 kW включително, които се предвижда да бъдат изградени върху покривни и фасадни конструкции на присъединени към електроразпределителната мрежа сгради и върху недвижими имоти към тях в урбанизирани територии, е регламентирано в чл. 24, т. 1 от ЗЕВИ. В чл. 26 от същия закон е предвидено, че в случаите по чл. 24 се подават искания за проучване на условията и начина на присъединяване пред съответния оператор на електрическа мрежа при условията и по реда на наредбата по чл. 116, ал. 7 от Закона за енергетиката. За обектите по чл. 24, т. 1 условията за присъединяване се определят в становище, което се издава в срок до 30 дни от постъпване на искането (ал. 3), а договор за присъединяване се сключва при условията, определени в становището по ал. 3.

Подробната регламентация на реда за присъединяване на обекти за производство на електрическа енергия от възобновяеми източници по реда на чл. 24, т. 1 ЗЕВИ се съдържа в Глава пета, Раздел II от Наредба № 6 от 24.02.2014 г. за присъединяване на производители и клиенти на електрическа енергия към преносната или към разпределителните електрически мрежи /Наредба № 6/. Съгласно чл. 87 от Наредба № 6, лицето, което предвижда да изгражда обект за производство на електрическа енергия, отговарящ на условията на чл. 24, т. 1 ЗЕВИ, подава към оператора на съответната разпределителна мрежа писмено искане за проучване на условията и начина на присъединяване на обекти за производство на електрическа енергия от възобновяеми източници.

Съгласно чл. 88, ал. 3, операторът на разпределителната мрежа може да поиска допълнителна информация за характеристиките на присъединявания обект, като лицето, поискало проучването, е длъжно да я предостави в 14-дневен срок. В противен случай, както и ако не отстрани непълнотите и несъответствията в предвидения срок, процедурата по присъединяване на обекта се прекратява (ал. 7). Операторът на разпределителната мрежа може мотивирано да откаже да присъедини обекта към съответната мрежа в заявения срок за въвеждане на централата в експлоатация и да предложи нов срок за договаряне (чл. 90, ал. 1 от Наредбата).

Съгласно чл. 91 от Наредбата в приложимата редакция операторът на разпределителната мрежа извършва проучване, определя условията, изготвя и предоставя писмено становище за присъединяване на лицето, подало искане за присъединяване, в срок до 30 дни от датата на постъпване на искането. Лицето, получило становището, може да обжалва предложените условия за присъединяване пред КЕВР при условията и по реда на чл. 22 от ЗЕ.

Съгласно чл. 27, ал. 1 от ЗЕВИ, разходите за изграждане на съоръжения за присъединяване на енергиен обект на производител към съответната мрежа до границата на собственост на електрическите съоръжения са за сметка на производителя. Подобно задължение се открива и в чл. 116, ал. 3 от ЗЕ и в чл. 31, ал. 3 от Наредба № 6. Чл. 29, ал. 1 от Наредба № 6 определя и къде се намира границата на собственост при разпределителна система на ниво ниско напрежение - границата на собственост е изходящите клеми на средствата за търговско измерване или изходящите клеми на разположените непосредствено след тях предпазители или прекъсвачи. Я. е и разпоредбата на чл. 72, ал. 4 от Наредба № 6, че разширението и реконструкцията на преносната и разпределителната мрежа, свързани с присъединяването на електрическа централа, се извършват от мрежовия оператор и са негова собственост. Електроразпределителни мрежи Запад“ АД само определя и изготвя становището, след което изготвя проект на договора, който предоставя на присъединявата страна, при техническите изисквания, съдържащи се в издаденото становище.

Видно от съдържанието на становището, за присъединяването на обекта към електроразпределителната мрежа е поставено условие да се извърши развитие, модернизация и реконструкция, както и възстановяване на съществуващ аварийен участък от електропровод 20 kw „Н.“. Даденото със становището предписание за реконструкция не уточнява от кого ще бъде направена тя, поради което не е ясно как ще бъде изпълнено изискването на чл. 27 от ЗЕВИ разходите за изграждане на съоръжения за присъединяване на енергиен обект на производител към съответната мрежа до границата на собственост на електрическите съоръжения да са за сметка на производителя.

Според чл. 72, ал. 4 от Наредбата, разширението и реконструкцията на преносната и/или разпределителната мрежа, свързани с присъединяването на електрическа централа, се извършват от мрежовия оператор и са негова собственост. Съгласно ал. 5 от същата разпоредба, електропроводите и другите съоръжения, чрез които се извършва присъединяване на електрическите уредби на електрическа централа към преносната или към разпределителната мрежа след границата на собственост с производителя, се изграждат от съответния мрежови оператор и са негова собственост. Нормите на ЗЕ, както и на Наредба № 6 са императивни и тяхното изпълнение следва да бъде установено по безспорен и непротиворечив начин от

издаденото становище от електроразпределителното дружество, което в процесния случай не може да бъде направено.

Като носител на лицензията за разпределение жалбоподателят има задължения по ЗЕ, ЗЕВИ и Наредба № 6, като съгл. чл. 95, ал. 1 от същата наредба Електроразпределителни мрежи Запад“ АД да изготви работните проекти за изграждане на съоръженията за присъединяване на обекта към разпределителната мрежа, а в ал. 3 на чл. 95 от Наредба № 6 е посочен и срокът за изграждане от оператора на присъединителните съоръжения.

Липсата на ясни задължения на страните в издаденото становище и несъответствието му на чл. 27 от ЗЕВИ и Наредба № 6 относно задълженията за изграждане на съоръжения за присъединяване от границата на собственост на електрическите съоръжения до мястото на присъединяване, както и за развитие- реконструкция и модернизация на електрическите мрежи във връзка с присъединяването, които безусловно в закона са посочени, че са за сметка на собственика на съответната мрежа – „Ч. Е. България" предпоставят законосъобразността на решението на КЕВР в насока на неяснотата на съдържанието на задълженията на страните в становището.

Също така тя съществува и по отношение на цената на присъединяването. Съгл. чл. 29, ал. 9, вр. чл. 24 от ЗЕВИ, тя е индивидуална и включва разходите за изграждане на съоръженията за присъединяване. Съгласно чл. 27, ал. 2 от ЗЕВИ разходите са за собственика на мрежата, а съгл. чл. 27, ал. 1 от ЗЕВИ-за собственика на присъединявания обект.

С оглед изложеното, оспореното решение на КЕВР е законосъобразно и следва да бъде оставено в сила, а жалбата като неоснователна да бъде оставена без уважение.

Така мотивиран и на основание чл.172, ал.2 от АПК, Административен съд – София -град, Трето отделение, 49 състав

РЕШИ:

ОТХВЪРЛЯ жалбата на „Електроразпределителни мрежи Запад“ АД, със седалище и адрес на управление: [населено място], [улица], срещу Решение № Ж-473/ 01.09.2022 г. на Комисията за енергийно и водно регулиране /КЕВР/.

РЕШЕНИЕТО подлежи на касационно обжалване пред Върховния административен съд по реда на АПК в 14 – дневен срок от деня на съобщението, че същото е изготвено.

СЪДИЯ: